

— har endog været affattet saaledes, at den høitærede Justitsminister i det andet Thing har erklæret, at Læsningen af den har gjort et paa-
 pligtigt Indtryk paa ham. Uagtet han hører til dem, der betragte Sagførervirksomheden som en Næring, siger han, at igjennem denne Betænkning gaaer dog et saadant Vidnesbyrd om, at de Vedkommende i den Grad betragte det som en Næring, at det har gjort et sørgeligt Indtryk paa ham at læse den. Dette Lovforslag er jo, som vi kunne forstaae, udmærket dygtigt behandlet i det andet Thing. Man har sat det, og det er jo rigtigt, til ikke blot i Almindelighed at drøftes af et Udvalg, men til at drøftes af et Udvalg, som talte i sin Midte efter deres Stilling udmærket dygtige Mænd, som vare saa nøie bekendte med Forholdene, at af de 5 vare de 2 Høiesteretsassessorer og de 2 Høiesteretsadvocater. Det er en Forsøgelse at faae et Forslag, der har været behandlet paa en saa sagkundig og udmærket Maade, thi det giver Tillid til, at man i alt Fald af dem, der ere nærmest interesserede, har Vidnesbyrd om, at Stoen kan bruges, hvis Noget ellers vil tage den. Jeg veed ikke, om man gjorde det Samme i 1857, jeg veed ikke, om man da her i Thinget fik nebsat et Udvalg af 2 Sneklere, 2 Tømmermænd osv. til at behandle Næringsloven, jeg erindrer ikke, hvem der sad i Udvalget, men jeg siger kun, at dersom vi havde gjort det, saa havde vi faaet en Næringslov, der ikke var bleven modtaget med den Uvillie blandt den næringsdrivende Befolkning, som den desværre er bleven modtaget med, jeg tør antage paa Grund af adskillige Misforstaaelser. Dette troer jeg imidlertid, at Borgerne finde sig i som Noget, der ikke kan og ikke bør være anderledes, jeg troer, der er Mange, som erkjende, at de have seet denne Sag igjennem for sorte Brillen, da den var for, og at den Frihed, som da blev skabt — det var iøvrigt kun en begrændset Frihed — ikke har fremkaldt den Omvæltning i deres hele Næringsvei og Stilling, som de dengang antog, men jeg troer ogsaa, at det er den almindelige Betragtning hos disse Folk, at dersom man har sagt A., skal man ogsaa sige B., man skal ikke blot ved de læge Lægge hæve Tvangen, men overalt, hvor Statens Træng

ikke fordrer det anderledes, hæve den ved det lærde Lægge. Dette er den almindelige Betragtning hos Befolkningen, og den bør vi paa ethvert Stadium bidrage til at gennemføre. Jeg indrømmer, at denne Lov er et Fremstribt fra det Bestaaende. Hidtil har Sagførerstillingen ikke været en Embedsstilling, men en privilegeret Stilling, idet der udfordredes kongelig Bevilling til at blive Sagfører, nu vil den i Formen blive det Samme som en Næring; enhver Mand, der opfylder Betingelserne efter Loven, kan fordrer at blive ansat som Sagfører, men det er disse Betingelser, man fordrer for at blive ansat som Sagfører, der gjør denne Næringslov, som man ogsaa ærlig har vedkjendt sig, til en Næringslov under Læggesvang med sine Dreng-, Svende- og Meesterprøver i forskjellige Grader, saa maastee $\frac{1}{1000}$ af en Charakter kan forandre enten til den ene eller den anden Side. Gaaer man nu ind paa at betragte disse Betingelser, som man saaledes stiller for at kunne udøve denne Næring, da vil man see, at den Klasse Folk, som man i almindelig Tale kalder danske Jurister, synes at blive stillet noget betænkeligt. I det Hele taget er der, idet man fordrer Examen, for mig den Mærkelighed, at man ikke stiller det saaledes, at naar En har bestaaet en bestemt Examen, da er der med Hensyn til hans borgerlige Rettigheder ingen Forskjel paa, hvilken Charakter han har faaet, men at denne Forskjel i Charakter bliver hans egen Fordeel, forsaavidt han ved den tør antages at have større Dygtighed og saaledes at ville kunne vinde større Tillid hos Befolkningen. Det forekommer mig, at Examen baade for danske og studerede Jurister burde være anlagt saaledes, at bestaaet Examen burde være tilstrækkelig til Afgang til alle de Stillinger, hvortil denne Examen overhovedet fordrer. Det kan ogsaa ganske vist være forbundet med Tilfældighed, at man bestaaer en Examen, men jeg troer dog, at det ikke er saa tilfældigt at komme til at bestaae en Examen, som det er at bestaae den med denne eller hiin Charakter, thi det vil ved mange Examina vise sig, at naar en Mand igjennem de forskjellige Fag har godtgjort en saadan Mandsmodenhed og en saadan Kundskabsfylde i Almindelighed, at han maa